

ket hænger sammen med, at den offentlige indsats efter jordforureningslovens kapitel 3 administreres af regionsrådene. I forhold til den gældende miljøbeskyttelseslov, er regionerne ikke klageberettigede over afgørelser om påbud. Baggrunden for at tillægge regionsrådene klageberettigelse i alle påbudssager efter kapitel 8 a er ensretning af klagereglerne og dermed forenkling af reglerne. Endelig tillægges miljøministeren (i praksis de lokale miljøcentre under Miljøministeriet) klageret over regionsrådets og kommunalbestyrelsens afgørelser om, at der foreligger en miljøska­de eller en overhængende fare for miljøska­de (§ 64 i), herunder også afgørelse i sager, der efter § 64 k er rejst af en klageberettiget. Ministeren tillægges ligeledes klageret over afgørelser efter § 64 l, når påbuddet er meddelt med henblik på afgørelse af, om der foreligger en miljøska­de eller en overhængende fare for en miljøska­de. Dette skyldes, at det er miljøcentre­ne, som siden hen skal træffe afgørelse om, hvorledes skaden eller faren skal forebygges eller afhjælpes.

I jordforureningsloven er Sundhedsstyrelsen klageberettiget i forhold til påbud efter kapitel 5, jf. jordforureningslovens § 82, stk. 1, nr. 3, mens der ikke er klageadgang i dag i forhold til påbud om genopretning, idet der i dag er tale om lovliggørelsessager, hvor klageadgang er afskåret. Med lovforslaget udvides Sundhedsstyrelsen klageadgang ikke i forhold til gældende ret.

Til nr. 23

Der er tale om en konsekvensrettelse i forhold til, at regionsrådene træffer afgørelse efter § 64 i og § 64 k.

Til nr. 24

Der er tale om en udvidelse af klageadgangen for Danmarks Fiskeriforening og Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, således at de kan klage over afgørelser om, hvorvidt der er tale om en miljøska­de eller ej. Dette er i overensstemmelse med miljøansvars­direktivets artikel 13.

Der er med udvidelsen ikke givet disse organisationer klageadgang for alle påbud efter kapitel 8 a. Dette svarer til jordforureningsloven.

Til nr. 25

I jordforureningsloven er søgsmålsfristen 12 måneder. Denne frist blev blandt andet fastsat under henvisning til at påbudssagerne var komplekse. Da påbudssagerne efter lovforslaget fortsat er komplekse, findes det rimeligt at ændre søgsmålsfristen i miljøbeskyttelsesloven, således at søgsmålsfristen er 12 måneder for påbud efter kapitel 8 a.

Til nr. 26

Forslaget er en konsekvens af, at tilvejebringelse af oplysninger i forbindelse med skete forureninger er foreslået flyttet fra § 72 til § 64 l, således at Miljøklagenævnet fortsat har mulighed for at kræve sådanne oplysninger.

Til nr. 27

I strafbestemmelsen er tilføjet § 64 u, således at manglende lovpligtig forsikring af olietanke er strafbelagt, som det hidtil har været tilfældet med jordforureningslovens § 49, jf. § 88, stk. 1, nr. 7.

Til nr. 28

I strafbestemmelsen er tilføjet § 64 l i forlængelse af § 72. Det er hensigten med tilføjjelsen, at forældelse efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 9 ikke er 5 år, men 2 år for undladelse af at meddele oplysninger eller at afgive prøver, som det er tilfældet for samme undladelse efter § 72. Tilføjjelsen skal ses i sammenhæng med, at jordforureningslovens § 88, stk. 6, hvor denne undladelse tilsvarende blev forældet efter 2 år. Yderligere er i strafbestemmelsen tilføjet § 64 f og slettet § 71. Med lovforslaget ophæves § 71 og flyttes delvist over i § 64 f.

Til nr. 29

Bestemmelsen er ikke ændret i forhold til gældende ret. Ændringen er alene en konsekvens af, at nr. 15 ikke længere skal efterfølges af et »eller«.

Til nr. 30

Bestemmelsen er alene ændret ved at tilføje et »eller« som konsekvens af udvidelsen med et nr. 17.

Til nr. 31

I gældende ret er undladelse af at søge en forurening eller en overhængende fare for forurening effektivt afværget eller forebygget ikke kriminaliseret. Da det er vigtigt, at forurening afværges eller forebygges så hurtigt som muligt, er det i bestemmelsen foreslået, at denne undladelse strafbelægges.

Til nr. 32

§ 110, stk. 8, blev indsat ved § 12 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov om miljøbeskyttelse (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse – Fairplay II).

Bestemmelsen kom til at henvise til stk. 6 i stedet for som tilsigtet til stk. 7, hvilket der hermed rettes op på.